

R.D. Iacobi Merchantii Vitis Florigera

Merchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

7. In electione Prælati, unica. Tu Domine, qui corda nosti omniu[m], ostende que[m] elegeris ex his unum accipere locum ministerii. Act. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](#)

Pastor Pastorum, & Deus spiritum provide his qualitatibus aliquem insignitum, qui sit super multitudinem hanc, & possit ante eos exire & introducere. Abige spiritum huius saeculi, spiritum carnis, spiritum terreni favoris. Non providet ipse, sed provide; & spiritu gratiae tuus imple quem elegisti; imple sapientia & prudenter, ut te dirigente introducere valeat sibi subditos in Ovile æternum.

LECTIO VII.

* Thema. Tu, Domine, qui corda nostri omnium, ostende quem elegere ex his unum, accipere locum ministerii. Actor, I.

selectione alicuius prelati. In hoc venerabili confessu & congregacione. Unità ad electionem Canonicalem alicuius è gremio & Collegio vestro qui vobis præstis, ad dicendum rogatus, illud mihi proponendum existimavi, & electione præponendum, quod in Actibus Apostolorum, dum ageretur de electione S. Mathias ad Apostolatum, ab Apostolis orantibus fuit pronuntiatum: Tu, Domine, qui corda nostri omnium, ostende quem elegere ex his unum accipere locum ministerii, &c.

Hic præscribitur forma quædam servanda in electionibus Ecclesiasticis, aufuscando illas ab oratione, divinamque voluntatem explorando, si ve os Domini interrogando, ut insperat quod eius gloria & vestre saluti Ecclesia que vestra utilitati expedienta hac in re est posse, non error in electione damnum sit irreparabile. Cum de salute navigantium agitur, non sorte discernitur quis gubernatorus puppim ascenderet; sed sub divisione auspiciis inquiritur alius qui artem gubernandi dicteret, qui navigari maria, qui noverit portus & latitudes, qui peritus sit stellarum, ut per fluctus possit semitas reperire, & per invia viam expedire. Ceterè quilibet Ecclesia Navis est requiriens prudentem Rectorem, qui illius Ecclesie subditos, quibus navigantes sibi commissos, possit in portum deducere. Non ergo ejus electio debet fortuna incerta committi, aut parum aestimari, sed in veritatis examine debet fieri, & aeternæ veritatis auxilium ad id implorari. Id suo exemplo docent hic Apostoli, ideo que corum verba pauidus vobis explicanda adsum p̄, si autem mentem quæ benevolam dignemini verbis meis è scriptura: & sanctorum Patrum penu de promptis arrigere & accommodate.

Primo igitur solerter attendenda sunt haec verba: Tu, Domine, qui corda nostri omnium. Ipse nimirum et Domini, nos famuli & servi in domo ejus, aut Dispensatores & Ministeri. Sed queritur inter dispensatores, ut fideli quis inveniatur? Et jam queritur inter vos fideli servus quem constitutus Dominus super familiam suam: qui huic sacrae Domini familiæ præpositus, commoda atque ua-

tilitates eius cureret: qui vigilanter infirma confirmaret, disrupta consolaret, depravata convertaret, & verbum vita in eternitatem cibum alenda familia dispensaret, ut loquitur S. Hilarius in March. can. 26. sive qui det in tempore tritici mensuram, ut exprimit Evangelista. Et cuiusnam est constitutere fidem servum super familiam suam, nisi ipsiusmet Patris familiæ & Domini domus & Meritò igitur ei dicitur Tu Domine. Et quis potest vel debet melius nostræ familie suæ alumnos, corumque fidelitatem & mores, quam Heros & Dominus? Ideo adicitur: Qui Nostri CORDA OMNIA.

I. Reg. 16.

deret, quemque divinis signis splendore circumdaret. Non Cedrus, aut Pinus sublimis electa est, sed humilis platanus, quae igne coronatur, nec à flamma consumetur.

2. Secundum attendenda sunt illa verba: *Ostende ex his unum. Sæpe Deus in electionibus ad Sacerdotium & Praefatulum per miracula ostendit quis eligendus foret. Notum est ex sacro Codice de Aarone, quomodo designatus fuerit per Virgam suam florem & fructus producentem. Ex Ecclesiasticis etiam Historiis novissimis quod S. Gregorius indicio Columnæ ignea Pontifex indicio Columba candida in eum ē Cælo advolvantur. Quo etiam signo S. Evortius consecratus fuit Episcopus Antiochenus eodem symbolo ordinatus, ut haber Metaphrasates apud Surium 27. Ianuarii,*

Sic in ordinatione & electione S. Remigii apparuit radius novi luminis, quia illuminandorum lux parabatur animarum: & radio illo illustante, sensu capiti suo unguenti sacri infusum liquorem, quo totum eius deliborum est caput. Erat autem ipse duxaxat viginti duorum annorum, ut habeat hinc marus in eius vita.

Sic etiam S. Ambrosius, pueri instinctu divino eum ad Episcopatum nominante, communibus populi procerumque votis, adhuc licet Cathechumenus, ad Episcopatum Mediolanensem postulatus est & electus: nec potuit publicæ voci aut Deireflectere inspiratione, ut testatur Paulinus in eius vita. Similiter S. Andreas Fesulanus voce pueri Episcopus fuit nominatus & electus, cum fugisset in Carthuliam prope Fesulanum, ut vita eius haberet 6. Ianuarii. Ita quoque cum denominatus fuisse & Aignanus pro Episcopatu Aurelianensi, & inde tumultus exortus esset, quibundam Nobilibus Canonicis dignitatem hanc ambientibus, ex consensu omnium ad sedandum tumultum & explorandam divinam voluntatem appetus est liber Psaltes, & primo occurrit: *Beatus qui elegisti & affumperisti. Aperitus est deinde Evangeliorum liber, & illiciò occurrit: Super hanc portam edificabo Ecclesiam meam. Aperitus denique est liber Epistolarum S. Pauli, & in prima etiam linea occurrit: Fundamentum aliud nemo potest posse præter id quod possumus eis. Quo tripliciter testimonió, non tam fortuè quām ex speciali Dei ordinatione occurrēt, eius electio seu designatione omnium calculis fuit approbata.*

Sed hæc extraordinaria sunt, divinæ sic disponeat Providentia, quibusdam miraculis editis, vel miraculo proximis signis. Nos autem non miracula poscimus, ne Deum tentare videamus. Sed dum dicimus: *Tu Domine ostende nobis unum quem elegeris, humiliter flagramus ut insperat, iluminet, dirigatque nos in electione, ut non extremus, nec à scopo nobis proposito gloria ejus aberremus.* Obsecramusque ut electione per nos factâ & directione & luce Spiritus sancti, tamquam Columbae candidæ, & Columnæ ignea, sicut manus ejus super electum, tamquam super Virgum

dexteræ sue. Illud quoque non sine emphasi est, quod dicuntur, *Ostende nobis unum, hoc est, qui verè falsi;* amet unitatem, amet unionem, concordiam, frumentum & charitatem, eliminat divisionem, discordiam, & alia virtus scindentia unitatem. Etenim in Collegiis sacris Communitas reperiiri debet, id est communis unitas, & Communio, id est communis unio, ut sit unus spiritus in uno eodemque corpore in obsequium unius Dei: ut unanimes uno ore glorificant Deum & Patrem, uno humero ei serviant, uniusque labii sint ad diligenter & conjunctive decantant laudes divinas pallendo in choro; ac unius animi ad procurandum deorem domus Dei, & locum habitationis ejus, denique unius ejusdemque cordis & humeri ad supplicandum se invicem, & ad simul satisfacendum votacioni & canonice sue obligationi. Hæc omnia significari possunt per id quod dicitur: *Ostende nobis unum quem elegere.*

3. Tertiò, attendenda sunt illa verba: *Quem elegitis accipere locum ministerii. Quia quidem formâ loquendi satis indicatur neutriquam hic locum esse debere ambitionis & cupiditati, contentioni aut æmulationi; & quandoquidem agatur de loco ministerii, & de munere ac onere ceteris ministrandi, illisque cum humilitate servienti. Decanale ergo Officium esti dignitas est, esti Praelatura est, esti Primatus quidem inter Frates & Collegas in electione nuncupatur: no mani tamen ministerij censeri ne loco deber, cum humilitate suscipiendo & timore, quia onus & curam annexam habet, cuius exacta est ratio reddenda. quando illud adimplerbitur: *Deus fetis in Synagoga Deorum, in medio autem quinque Deos dijudicat. Si ad blandiri potest hic quædam eminencia & celerrimo; & humiliare debet necessaria & quasi pedis causa sollicitudo. Quapropter monet Sapiens: Redarem te posuerunt! Non iusti! Esto in iulis quasi unus ex ipsis, curam illorum habe, & sic confidera, & omni curâ tua explicita recombue, ut latenter proper illos, & ornamentum gratiae coronam accipias. & dignationem conqueraris corrogationis. Quid clarus, quid be præclarus dici potest Prælati, ut ministerium suum agnoscant? Tumida auctoritas que humiliari non est conjugia, Cælo terribusque est odiosa. Inflatio dici potest non magnitudo. Hanc inflationem sic comprimeri, & expungere conatus Sapiens ab his qui præsumunt nec ministerium agnoscunt, seu ministerii locum, debet esse humilitatem.**

Hoc idem S. Augustinus Regularium Canonicos conjuncti loquitur: *Ipsæ qui vobis precepit, non se existimat potestate dominante, sed charitate serviente felicem. Honore coram vobis Prælatu sis vobis: timore coram Deo substratus fit pedis. vestris. Circa omnes seipsum bonorum operi præbeat exemplum. Corripiat inquietos, consolerur pauplantes, suscipiat infirmos, patiens sit ad omnes. Quamvis utrumque sit necessarium, plus amari à vobis appetat, quam timeri, cogitans Deo pro nobis redditum rationem. His Augustinus verbis Angeli diceret*

dilectè docet quid sit quod hic exprimitur: Accipere LOCUM MINISTERI. Dicitur itaq; accipere locum ministerii qui eligitur, non verò accipere locum dominii; quia & hoc verae Apostoli Petrus, dum sic mons Petralatos, seu Pastorates, pascit qui in vobis est gregem, non tu p[ro]p[ter]is lucis gratia, neque ut dominantes in Clericis. Eleganter S. Gregorius in Opere Pastorali in eamdem sententiam dixit. Superior locus bene regitur, quando i[st]o qui praest, visitis potius quam Fratribus dominatur. Quoniam igitur hic dicimus cum Apostolis: Tu, Domine, offende ex his omnibus unum quem elegere accepere locum ministerii. Obscuramus ut ejus duclu eligere possitis aliquem qui verè intelligat hunc locum qui proponitur, & ab aliquibus ambitus, locum sive ministerii, & sic illum sufficiat non turpis luci gratia, aut domineatur in Clero, aut ut intumescat & infolecat ex officio: sed ut verè & sincere ministerium suum obeat, & omni cura explicita, coronam accipiat, & dignationem confequatur corrogationem.

4. In prelature & diuinatibus non debet p[re]fari lucrum Aug.
In prelature & diuinatibus non debet p[re]fari lucrum Aug.
Quare pravaricatus est? Evidenter propter loculos quos ad amabat, propter pecuniam & lucrum, cuius avidus nimis erat. Non intelligebat illud: Lucifer in arca, damnum est in conscientia. Non debebat deferre locum ministerii propter loculum reconditi summi. Propter pecuniam & terrenorum amorem multi Ecclesia pereunt, magis felices amantes terrena, quam caelestia. Multi se circumcidunt ut Scimia, ad comunicandum bonis terrenis Israëlitarum. Multis sofici quod colligant fructus beneficiorum, & de obligatione adnexa parum eis cura est: si perfundant omnia peragunt, satis superque est. Sic fructus sunt ei fluctus, quibus involvuntur & perduntur, illis abutentes in occasione vel luxuriae, vel avaritiae; in occasionem gulæ, vel tenacitatis fordiae. Aequum quidem est ut qui altari servit, de altaria vivat, nec aliquid eis vos vobis trahant, telle Apostolo: sed tamen trituratione debet vos, vel arare, si vult vesci, non oriosus desiderare. Numquid de bobus cura est Deo, dum id Scriptura facit proponit? Absit. Sed de illos qui in Ecclesia debent in suo ministerio labore allegoricu hic est sermo Servi debent gnaviter altaris quide illo volunt vivere. Anare & labore debent strenue, qui in Ecclesia Dei & de patrimonio volunt vivere Crucifixi: hoc est, functioni & munere suo debent satisfacere cum diligentia & pieitate: Et quidem vivere debent de altaria, inquit S. Bernardus, non luxuriari, non commessari, non pergracari, aut dissolutoris vita licentiam fieri. Non debent pecunia servire aut Haras, sed Aras; Domino debent obsequi, non Mammonico, in Domini gloria decet eos se suaque impendere. Quibus sufficit quod prosum sibi abunde, cetera negligendo; timeant ne cum luda perserant cum loculis, & locum illum infelicem.

Gen. 34.

1. Cor. 5.

Deut. 25.

Bern. jude-
ciam,

sortiantur, de quo dicitur: Abiit in locum suum. Illi autem infelissimi mortalium confundi Nundinantes, qui in Ecclesia nundinante beneficia, officiis, dignitatibus, Praelatura, quosquidem eis reficiuntur, probos indicavit Dominus, dum è templo cepit eis reprobis. cere vendentes & ementes. Et adverte quod non sine emphasi Evangelisti his exprimit verbis: Ceteri ejicere ementes & vendentes. Nempe cepit ejicere, quia nondum ejicit omnes. Et hoc lugendum, quod adhuc hodie multos cernere est ementes & vendentes in templo: & forte paucos relinquenter, si universos ejicere; quia pauci sunt qui ad beneficia, officia, dignitates Templi pertingunt sine aliqua corruptela, vel p[ro]actione illicita, aut sollicitatione parum æqua, ut graviora raccem. Si licet fodere parietem cum Ezechiele Ezech. 3. Propheta, & ingredi ac videre quae in occulto sunt per p[ro]actiones, vel promissa, ad adipiscendum dignitates vel officia, videbimus quomodo exerceretur venditorum numerus, vel emptorum, sive nundinantium variis palliatis modis. Sed pallia, & perizoma velantia nuditatem indecoram & pudendas, revelabit tandem Deus in confusione eorum. Et magnum sanè malum est, quod in Aula Principum & Regum, & in Templo Regis Regum omnia quodammodo venalia sint, & pecuniae omnia subfini: sane hinc origo multarum ærmarum que Ecclesiam premunt. Nam & excidiunt civitas & templi Ierusalem ob vendentes & ementes immixtore, videtur Christus suis ante electionem lacrymis contestari. Concludo igitur, & cum dolore icerum dico, quid nonnulli ex Ecclesiasticis viris, Christi discipulis, absunt in locum & societatem Iudæ propter loculos, propter pecuniam & lucrum turpe.

Potremus pensanda sunt & illa verba: Dederunt Sortes in eū sortes, & cecidit sortes super Matthiam. Quænam Electiones. fuerint haec sortes, & quales non ita convenit inter Matthie Interpretes. Nam nonnulli existimant non fuisse quales fuisse proprie dictas sortes; quia rem tantâ ales live sorti sunt. & fortuito casu committere, non videtur decorum Resp. 1. fuisse Apostolis: ac propterea etiam omnis sortes in Ecclesiasticis electionibus prohibetur in iure canonico c. Ecclesia de Sortilegiis. Nisi dicam cum Patriarchis nonnullis, & S. Thoma. 22. q. 9. s. a. 8. Apostolis ante adventum Spiritus S. adhuc rudes & inexperienced fecisse ex consuetudine Patronum veteris testamenti. Nam sic Saul forte creatus est Rex, Samuele sortes dante. Sorte quoq; deprehensus est Achani. 2. Reg. 10. 10. Iosephus sortes dante, Sicut Jonas forte deprehensus est à Nautis. Antiquitus ergo Deus dirigebat sortes, & id est antiquillus se p[ro]p[ter]i sunt. Nam & pro divisione terræ promissa jacta sunt sortes inter Iosue 13. tribus duodecim, Deo illas inspirante & dirigente. Pot Spiritum autem Sanctorum sortes similes non amplius in usu fuere, Vnde nec Apostoli in electione Diaconorum sorte sunt usi.

Alii interpretes certe sortes fuisse signum Resp. 2. quoddam divinum, ex S. Dionysii auctoritate Eccles, hierar, can. 5, p. 3, dicuntur: Videtur mihi Scriptura-

376
Scriptus sacerdotem appellasse divini quidam & preci-
pui maneris per quod illi choro sacratissimo insinua-
retur qui esset divina elezione declaratus. Quocir-
ca S. Antonius i. p. cit. 6. cap. 2. censet fuisse radium
e celo demilum; sicur radio lucis demonstratus
fuit S. Gregorius Pocrifex, aut S. Remigius Epis-
copus Rhenensis.

Resp. 3.
Denique, nonnulli existimant sortes has fuis-
se scrutinium per suffragia & vota, que in elec-
tione ceciderunt in Mathiam, ut sortiretur lo-
cum ministerii & apostolatus: ita ut apostoli in
oratione sua hoc postulerent à Deo, ut illuminet
eorum mentes, & declaret cui suum quisque de-
beat dare suffragium. Quidquid enim confirmari ex eo quod sequitur: Annoverat me efi cum
undecim discipulis, quod ex græco plerique ver-
tent Suffragio additum est ad numerum undecim Apo-
stolorum, five communibus calculis, cooptatus
est, & additus ad undecim. Et quidem poterat S.
Petrus, caput apostolorum, duodecimum Apo-
stolorum Iudea successorum designare, ut docet
S. Chrysostomus: id tamen noluit, cum ne vide-
retur dominari in cleris, cum ut iniciaret exem-
plum postea servandum in electione Presulium
Ecclesiæ, tum ut amorem electo suffragis torius
Collegii apostolici conciliaret. Quicunque tan-
dem formæ & modo electos fuerit S. Mathias;
directione spiritus electum fuisse nulli potest dubium esse. Er quia in eius electione sortis fuisse di-
citur, ex hac sorte Clericos nomen & originem
aceperisse censem S. Augustinus in Psal. 47. ita ut
primus Clericus censer debat S. Mathias, sorte
hac electus, & insortem Domini adscitus. Cle-
rus enim idem est quod sortis, & Clericus idem quod
sorte vocatus. Sic antiquissimum omnium Clerico-
rum, & primum exemplar hujuscem nominis &
vocationis, S. Mathias fuerit. Audiamus verba S. Au-
gustini, Cleros & Clericos hinc appellatos propter qui
sunt in Ecclesiastice gradibus ordinati; quia Mathias
sorte electus est, quem primum per Apostolos legimus
ordinatum Clericus enim à sorte dicitur, quia sortie
in sortem Domini adsciscitur. Huic sententia Au-
gustini subscrubunt Iudor & S. Antonius, atque
ex hac sententia sequitur, quod Cleri nomen jam
inciperit cum Apostolis.

Tandem concludo, & finem principio jungens,
repetendo dico formam electionis Mathiae Eccle-
siastice faciem prælative: tum quia
eam precessit oratio ad Spiritum divini directionem
implorandum: tum quia hac directione in ea non
fuit electus qui Domini Iesu consanguineus &
Apostolorum nondulorum Frater erat Ioseph sci-
licer Frater S. Jacobi Minoris & SS. Simonis & Iu-
da, ut multi opinantur; ne in electione ad Officia
Ecclesiastica nimis habeatur ratio consanguinitatis.
Tum etiam, quia licet Ioseph iste forte justus
& sanctus, quandoquidem de eo dicatur, Quis
Cognominatus est Iustus; tamen significare voluit Spiritus sanctus, ad prælaturas non

semper apiores esse qui justi sunt & sancti; sed
similiter requiri talentum regendi, quod ultra facili-
tatem, prudentiam requirit, & rerum experientiam
in subditis gubernandis. Denique, in hac elec-
tione significans est unumquemque debere esse
contentum suā vocatione; quia nec Ioseph justus,
cum Mathia velut in bilance positus, indoluit sed
prælatum esse Mathiam extra pneum, cum ipse foret
Apostolorum consanguineus; nec minuit exinde
zelum suum ad propagandam gloriam Dei, qui
potius auxit.

Tu ergo, Domine, qui corda nostri omnib[us] his
presentibus, corrumque vires, doles, qualitates
exploras habes, ad onus & munus quod propon-
sunt suscipendum, illasque augere potes & corroborare
ad tuæ glorie incrementum; sic dirige
mentem eligendi & elegiendum, ut hisciane quem
ibi accepimus eligere debant, ille quoque tuā
luce agnoscat se accipere locum ministerii cum
onere rationis tristæ & te suo tempore exigendæ.
Ideoque cum humiliare & timore accipit hunc
locum, ne prævaricando abeat cum Iudea in locum
suum, in locum secundum demerita sibi preparatum;
sed potius in locum abeat secundum di-
vinam electionem & merita sua sibi cum Angelis
destinatum.

LECTIO VIII.

Thema. Facies Hominis & facies Leonis dextræ Cardinale
ipſorum quatuor. Facies autem Borvæ à finis r̄bōne,
ipſorum quatuor. Et facies Aquile desuper i. dicitur pro
p̄fōrum quatuor. Ezechiel, propterea
quatuor
V Isio Ezechielis Prophete in qua Currus glo-
riæ Dei ei ostensus fuit, splendens, armis, ramis & ho-
mans, fulguris, quem Roræ quatuor volvabant, formæ
in quibus erat spiritus viræ, & quatuor animalia figura
mysteriorum, quæque trahebant, in quorum unoquoque qua-
tuor facies erant, facies feliciter Bovis, Leonis, animalium
Hominis, Aquilæ: tantis plenaria mysteriis, ut bunt
hactenus eam plenè explanare non potuerint sa-
cri Interpretes, licet desudarint, & omnem in priu-
lato animalia, sive quatuor facies animalium, ple-
riamque sacra mentem. Ac primùm dicere posse, primu-
mus fuisse designata hic Insignia & Stemma quatuor
Christi, qui Homo fuit in incarnatione: Bos im. hec ante-
molatus in Passione: Leo in Resurrectione: A. lia dicitur
quila in Ascensione. Immò hæc Insignia & Stem- significativa
mat quadriformem in ipso dignitatem indigita, mysteri-
bant; Aquila divinitatem, Homo humanam na- 1.
turam, Leo Reginam maiestatem, Bos sacerdotii
similiter & victimæ præcellentiam. Proprieta etiam
Israelites excutes de Ægypto in terram promis-
sam, Vexilla quatuor prælative feruntur, in qui-
bus depictæ & inscriptæ erant horum quatuor
animalium effigies, & typus futurorum. Ulterius
dicere possemus per quatuor ista animalia my-
steria